

מסכת מנחות

פרק יא משנה ו

אַרְבַּעַה סְנִיפִין שֶׁל זָהָב הָיוּ לָשֵׁם, מִפְּצָלִין מֵרֹאשֵׁיהֶן, וְשֶׁהָיוּ
סוּמְכִים בָּהֶן, שְׁנַיִם לְסֵדֶר זֶה וְשְׁנַיִם לְסֵדֶר זֶה. וְעֹשִׂימֵם
וְשִׁמְנָה קָנִים, כַּחֲצֵי קָנָה חֲלוּל, אַרְבַּעַה עֶשֶׂר לְסֵדֶר זֶה
וְאַרְבַּעַה עֶשֶׂר לְסֵדֶר זֶה. לֹא סְדוּר קָנִים וְלֹא נְטִילָתָן דּוּחָה אֶת
הַשַּׁבָּת, אֲלָא נִכְנָס מֵעֶרֶב שַׁבָּת וְשׁוּמְטֵן וְנוֹתֵן לְאַרְכּוֹ שֶׁל
שִׁלְחָן. כָּל הַכֵּלִים שֶׁהָיוּ בַּמִּקְדָּשׁ, אֲרָכָן לְאַרְכּוֹ שֶׁל בֵּית: